

NÉMETH ZOLTÁN

Dzsedheperu

szent szarvasbogár királyfi
add a tested
a legyőzhetetlen erődöt
ne hagyj el az utolsó órában:
a belarusz–lengyel határon
egy megerőszkolt
hét hónapos terhes lány haldokol
a kisfiával
emeld fel evezőidet
emeld fel szárnyaid
és ne vegyen erőt rajtuk a halál
háttal ült a trónon
és a falról visszapattanó szavakat hallotta csak
amelyek legalább kétszer fordultak meg a levegőben
így érkeztek meg az igazság vizébe
ahonnét ő szárnyai csónakján evezett be értük
a lány sörényébe szertartásosan imák magánhangzóit fonva
a repülés könnyítése érdekében
de még így is elsüllyedt az igazság
az elektrolízis során
mélyebbre rakódott mint a tenger
oda
ahová csak a szent krokodil szájában merülhetni
a mennyei képernyőre feszítve
az áldott orvosi bogarak karmai közt
az isteni chip legmélyén
még kihozta a szavakat
de magánhangzók nélkül
szentséges atyánk
csak ropogatjuk a nyelv mássalhangzóit
hamisan bűnben
a véres szavakat
gennyező ínnyel
daráljuk fogaink közt a sziklás cserepeket
és örülünk ha csak
homok csikordul
nehéz jónak lenni
túlélni a halottakat
de még nehezebb napokig haldokolni
a keményé fagyott senkiföldjén

huzamos éhezés
lefagyott végtagok
teljes elhanyagoltság
névtelen halott anya
és még névtelenebb halott magzat
aki félig az anyja nevét viseli ebben a névtelenségben
a fájdalomukból semmi sem maradt
itt ezen a földön
csak a koncentrikus sorokban kirakott kövek a síron
a fagyási sérülésekből semmi sem maradt
csak egy sárga homokvár sírként
a vérző testből sem
csak egy fejfa a tatár temetőben
félhold a halványkék pajzson
amelyre szarvasbogár szállt

